

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 14 mai 2024
(OR. en)**

**2016/0225(COD)
LEX 2344**

**PE-CONS 18/1/24
REV 1**

**ASILE 31
RELEX 175
CODEC 396**

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE INSTITUIRE A CADRULUI DE RELOCARE
ȘI DE ADMISIE UMANITARĂ AL UNIUNII
ȘI DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI (UE) 2021/1147**

REGULAMENTUL (UE) 2024/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 mai 2024

**de instituire a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii
și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) literele (d) și (g),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 125, 21.4.2017, p. 40.

² JO C 207, 30.6.2017, p. 67.

³ Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2024.

întrucât:

- (1) În concluziile sale privind „Adoptarea de măsuri pentru o mai bună gestionare a fluxurilor migratorii” din 10 octombrie 2014, Consiliul a recunoscut că, ținând seama de eforturile întreprinse de statele membre afectate de fluxurile migratorii, toate statele membre ar trebui să își aducă contribuția la relocare într-un mod echitabil și echilibrat.
- (2) Prezentul regulament se bazează pe aplicarea deplină și incluzivă a Convenției Organizației Națiunilor Unite din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”).
- (3) Ar trebui instituit un cadru de relocare și de admisie umanitară al Uniunii (denumit în continuare „cadrul Uniunii”) care să completeze alte căi legale. Cadrul Uniunii ar trebui să ofere resortisanților țărilor terțe celor mai vulnerabili sau apatrizilor care au nevoie de protecție internațională acces la o soluție durabilă în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.

- (4) La 19 septembrie 2016, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (ONU) îndemna statele să intensifice eforturile de relocare și preconiza un cadru cuprinzător de răspuns privind refugiații în care statele să urmărească să ofere posibilități de relocare și alte căi legale la o scară care să permită satisfacerea nevoilor de relocare la nivel mondial identificate de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR). Pactul mondial privind refugiații, adoptat de Adunarea Generală a ONU la 17 decembrie 2018, prevede că se vor solicita contribuții voluntare din partea statelor pentru a stabili sau a extinde domeniul de aplicare, dimensiunea și calitatea programelor de relocare.
- (5) În comunicarea sa din 13 mai 2015 referitoare la Agenda europeană privind migrația, Comisia a arătat că este nevoie de o abordare comună în ceea ce privește acordarea de protecție persoanelor strămutate care au nevoie de protecție prin relocare.
- (6) În recomandarea sa din 8 iunie 2015 adresată statelor membre privind un mecanism european de relocare, Comisia a recomandat ca relocarea să se bazeze pe o cheie de repartizare echitabilă. Aceasta a fost urmată de concluzii ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului la 20 iulie 2015, privind relocarea, prin sisteme multilaterale și naționale, a unui număr de 22 504 persoane care aveau în mod clar nevoie de protecție internațională. Locurile de relocare au fost repartizate între statele membre și Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția în conformitate cu angajamentele prevăzute în anexa la concluziile respective.

- (7) La 15 decembrie 2015, Comisia a adresat statelor membre și statelor asociate o recomandare privind un sistem de admisie umanitară pe bază de voluntariat gestionat împreună cu Turcia, prin care statelor participante li se recomanda să admită persoane strămutate în urma conflictului din Siria care aveau nevoie de protecție internațională.
- (8) În comunicarea sa din 6 aprilie 2016 intitulată „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație”, Comisia anunța că va înainta o propunere privind un sistem structurat de relocare în cadrul politicii Uniunii în materie de relocare și care urma să definească o abordare comună pentru sosirea sigură și legală în Uniune a persoanelor care au nevoie de protecție internațională.
- (9) În rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE, Parlamentul European sublinia necesitatea unui program de relocare permanent la nivelul Uniunii, prin care să se asigure relocarea unui număr semnificativ de refugiați în raport cu numărul total de refugiați care solicită protecție în Uniune.
- (10) La 27 septembrie 2017, Comisia a adresat statelor membre o recomandare privind sporirea căilor legale pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională. Ca răspuns, statele membre s-au angajat să ofere 50 039 de locuri de relocare.

- (11) Pe baza inițiativelor existente și în contextul arhitecturii internaționale actuale, ar trebui instituit un cadru stabil și fiabil al Uniunii pentru admisia pe teritoriul statelor membre a resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor care au nevoie de protecție internațională, care să fie implementat în conformitate cu un plan de relocare și de admisie umanitară al Uniunii (denumit în continuare „planul Uniunii”), care ar trebui să respecte pe deplin precizările concrete ale statelor membre privind angajamentele lor.
- (12) Cadrul Uniunii ar trebui situat în contextul eforturilor depuse pe plan internațional în privința relocării și a admisieii umanitare. Contribuția cadrului Uniunii la satisfacerea nevoilor de relocare și de admisie umanitară la nivel internațional ar trebui să joace un rol în consolidarea parteneriatului Uniunii cu țări terțe, cu scopul de a manifesta solidaritate cu țările din regiunile în care au fost strămutate numeroase persoane care au nevoie de protecție internațională, ajutând la atenuarea presiunii exercitate asupra țărilor respective, stimulând capacitatea acestora de a îmbunătăți condițiile de primire și de protecție internațională și reducând deplasările ulterioare, ilegale și periculoase către noi destinații, ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor care au nevoie de protecție internațională, în contextul migrației.
- (13) Pentru a contribui la sporirea eforturilor de relocare și de admisie umanitară și pentru a reduce divergențele dintre practicile și procedurile naționale de relocare, ar trebui instituită o procedură comună, împreună cu criterii comune de eligibilitate și motive comune de refuzare a admisieii, precum și principii comune referitoare la statutul care urmează să fie acordat persoanelor admise.

- (14) Procedura de admisie comună ar trebui să se bazeze pe experiența și standardele în materie de relocare și de admisie umanitară ale statelor membre și, după caz, pe cele ale UNHCR.
- (15) Admisia membrilor de familie ai resortisanților țărilor terțe sau ai apatrizilor cu ședere legală într-un stat membru, ori ai cetățenilor Uniunii, nu ar trebui să aducă atingere drepturilor prevăzute în Directiva 2003/86/CE a Consiliului⁴, în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵ sau în dreptul intern privind reîntregirea familiei. Prin urmare, o astfel de admisie ar trebui să se axeze pe membrii de familie care nu intră în domeniul de aplicare al directivelor respective sau al dreptului intern relevant ori care nu au putut fi reuniți cu familiile lor din alte motive.

⁴ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

⁵ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (16) Pentru a asigura unitatea familiei, ar trebui, de regulă și în măsura posibilului, ca toți membrii de familie în legătură cu care un stat membru intenționează să deruleze o procedură de admisie, care sunt eligibili și care nu intră sub incidența motivelor de refuz, să fie admiși împreună. Dacă acest lucru nu este posibil, membrii de familie neadmiși împreună ar trebui admiși cât mai curând posibil într-un stadiu ulterior. În procesul de stabilire a parametrilor unei anumite familii de care depinde un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid, astfel cum se menționează în prezentul regulament, statele membre ar trebui să recunoască faptul că relațiile extinse pot fi ultima linie de apărare pentru persoanele care se bazează exclusiv pe familie pentru supraviețuire, sprijin psihologic și asistență emoțională.
- (17) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege persoanele în legătură cu care derulează o procedură de admisie, inclusiv pe baza considerentelor referitoare la componența familiei. Atunci când fac respectiva alegere, statele membre ar trebui să respecte principiul unității familiei. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a le solicita resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor să facă dovada existenței unei relații de familie.
- (18) Noțiunea „pericol pentru sănătatea publică” este înțeleasă ca făcând referire la o boală cu potențial epidemic în înțelesul Regulamentului sanitar internațional al Organizației Mondiale a Sănătății.
- (19) O procedură de admisie constă în următoarele etape: recomandare, după caz, identificare, înregistrare, evaluare și o concluzie privind admisia, precum și, în cazul relocării, o decizie privind acordarea protecției internaționale sau, în cazul admisie umanitare, o decizie privind acordarea protecției internaționale ori a statutului umanitar în temeiul dreptului intern.

- (20) O concluzie pozitivă privind admisia înseamnă că o persoană în legătură cu care un stat membru a derulat o procedură de admisie în scopul relocării sau al admisie umanitare a fost acceptată în scopul admisie de statul membru care a ajuns la concluzia respectivă. O concluzie negativă privind admisia înseamnă că o astfel de persoană nu a fost acceptată în scopul admisie de statul membru respectiv.
- (21) Înainte de acordarea protecției internaționale, ar trebui efectuată o evaluare completă a nevoilor de protecție internațională ale resortisantului țării terțe sau ale apatridului.
- (22) În cazul unei admisie de urgență, evaluarea cerințelor de admisie stabilite în temeiul prezentului regulament ar trebui accelerată. Admisia de urgență nu ar trebui să fie neapărat legată de regiunile sau țările terțe din care urmează să se efectueze admisia în temeiul prezentului regulament. Toate statele membre ar trebui să fie încurajate să ofere locuri pentru admisia de urgență.
- (23) O procedură de admisie ar trebui încheiată cât mai curând posibil, asigurându-se în același timp faptul că statele membre dispun de suficient timp pentru a efectua o examinare adecvată a fiecărui caz în parte. Statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că resortisanții țărilor terțe sau apatrizii în legătură cu care s-a ajuns la o concluzie pozitivă privind admisia intră pe teritoriul lor nu mai târziu de douăsprezece luni de la data concluziei respective.

- (24) Toate datele cu caracter personal ale persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională sau un statut umanitar național în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să fie stocate timp de cinci ani de la data înregistrării la nivel național. Respectiva perioadă de cinci ani ar trebui să fie considerată suficientă în scopurile procedurii de admisie, dat fiind că majoritatea acestor persoane își vor fi avut rezidența de mai mulți ani în Uniune și vor fi obținut cetățenia unui stat membru. Având în vedere că resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor cărora li s-a refuzat admisia într-un stat membru, în cei trei ani anteriori admisie, deoarece au existat motive întemeiate să se considere că aceștia ar reprezenta un pericol pentru comunitate, pentru ordinea publică, pentru securitate sau pentru sănătatea publică a statului membru care examinează dosarul de admisie, sau pe motiv că s-a emis o alertă în Sistemul de informații Schengen sau în baza de date națională a unui stat membru în scopul de a i se refuza intrarea ar trebui să li se refuze admisia în temeiul prezentului regulament, datele acestora ar trebui să fie stocate pe o perioadă de trei ani de la data la care s-a ajuns la concluzia negativă privind admisia. Având în vedere că resortisanților țărilor terțe care, în cei trei ani anteriori admisie, nu și-au dat consimțământul pentru a fi admiși într-un anumit stat membru sau și-au retras consimțământul li s-ar putea refuza admisia în temeiul prezentului regulament, datele ar trebui să fie stocate pentru o perioadă de trei ani de la data întreruperii. Perioada de stocare ar trebui să fie mai scurtă în anumite situații speciale, când nu este nevoie să se stocheze datele cu caracter personal pentru acest interval. Datele cu caracter personal care aparțin unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid ar trebui să fie șterse imediat și permanent de îndată ce respectiva persoană obține cetățenia unui stat membru.

- (25) Nu există un drept de a solicita admisia sau de a fi admis de un stat membru. În plus, statele membre nu au nicio obligație de a admite o persoană în temeiul prezentului regulament.
- (26) Relocarea ar trebui să fie principalul tip de admisie, completat de admisia umanitară și de admisia de urgență, după caz, pentru a răspunde anumitor circumstanțe specifice.
- (27) Cadrul Uniunii ar trebui să aibă drept scop ca toate statele membre să contribuie la punerea în aplicare a planului Uniunii și să își intensifice eforturile în privința relocării și a admisiei umanitare, astfel încât să contribuie în mod semnificativ la satisfacerea nevoilor de relocare la nivel mondial, incluzând cazurile urgente.
- (28) În acest scop, Fondul pentru azil, migrație și integrare, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului⁶, ar trebui să furnizeze asistență specifică sub forma unor stimulente financiare pentru fiecare persoană admisă în conformitate cu cadrul Uniunii, precum și pentru acțiunile menite să creeze infrastructuri și servicii corespunzătoare pentru punerea în aplicare a cadrului Uniunii.

⁶ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1).

- (29) Agenția Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”), instituită prin Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, ar trebui să acorde sprijin statelor membre, la cererea acestora și în conformitate cu mandatul său, în ceea ce privește punerea în aplicare a planului Uniunii, de exemplu acordându-le asistență la punerea în aplicare a anumitor elemente ale procedurii de admisie, precum și coordonând cooperarea pe plan tehnic și facilitând utilizarea în comun a infrastructurii.
- (30) Ar trebui promovat schimbul de bune practici între actorii din domeniul relocării și al admisieii umanitare în cadrul forurilor relevante, inclusiv în cadrul consultărilor privind relocarea și căile complementare.
- (31) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a cadrului Uniunii, ar trebui să i se confere Consiliului competențe de executare pentru instituirea și modificarea planului bienal al Uniunii, în care să se stabilească numărul total de persoane care urmează să fie admise și în care să se precizeze partea din acel număr care ar trebui să fie alocată relocării, admisieii umanitare și admisieii de urgență, detaliile despre participarea statelor membre la planul Uniunii și contribuțiile acestora la numărul total de persoane care urmează să fie admise, o descriere a grupului specific sau a grupurilor specifice de persoane cărora ar trebui să li se aplice planul Uniunii, precum și precizarea regiunilor sau a țărilor terțe din care ar urma să se efectueze admisia.

⁷ Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1).

- (32) Conferirea acestor competențe de executare Consiliului se justifică prin faptul că respectivele competențe de executare au legătură cu competențele de executare naționale în ceea ce privește admisia resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre.
- (33) Modificările planului Uniunii pentru a-l adapta la circumstanțe noi ar putea include contribuții referitoare la noi regiuni sau țări terțe care respectă pe deplin precizările cu caracter facultativ prezentate de statele membre în cadrul Comitetului la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară (denumit în continuare „comitetul la nivel înalt”), prin realocarea contribuțiilor existente sau prin contribuții noi.
- (34) Aceste competențe de executare ar trebui exercitate în legătură cu o propunere a Comisiei privind numărul total de persoane care să fie admise și precizarea regiunilor sau a țărilor terțe din care să se efectueze admisia, respectând pe deplin precizările cu caracter facultativ prezentate de statele membre în cadrul comitetului la nivel înalt înainte ca propunerea să fie înaintată. Comisia ar trebui să înainteze propunerea de plan al Uniunii în același timp cu propunerea de proiect de buget anual al Uniunii în anul anterior perioadei de doi ani în care urmează să fie pus în aplicare planul Uniunii. Comisia ar trebui să înainteze propunerea sa de modificare a planului Uniunii simultan cu o propunere corespunzătoare privind proiectul de buget rectificativ, dacă este necesar. Consiliul ar trebui să urmărească să adopte propunerea în termen de două luni.
- (35) Dispozițiile privind conținutul protecției internaționale cuprinse în acquis-ul în materie de azil ar trebui să se aplice din momentul în care o persoană admisă căreia i se acordă protecție internațională sosește pe teritoriul statului membru în cauză sau, în cazul în care protecția internațională este acordată după sosirea persoanei în cauză, pe teritoriul statului membru, din momentul în care persoanei respective i se acordă protecție internațională.

- (36) Integrarea în societatea-gazdă a persoanelor admise este importantă pentru reușita procedurii de admisie. Persoanele admise ar trebui să aibă același acces la măsurile de integrare ca și beneficiarii de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁸⁺. Statele membre ar trebui să poată impune participarea la aceste măsuri de integrare numai în cazul în care aceste măsuri sunt ușor accesibile, disponibile și gratuite. Statele membre ar trebui, de asemenea, să ofere resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor, acolo unde se consideră fezabil, un program de orientare anterior plecării. Un astfel de program ar putea include informații cu privire la drepturile și obligațiile acestora, cursuri de limbă și informații cu privire la situația socială, culturală și politică din statul membru. Astfel de informații ar putea fi furnizate și după intrarea pe teritoriul statului membru în cauză sau ar putea fi incluse în măsurile de integrare, ținând seama de vulnerabilitățile specifice ale persoanei admise. Statele membre ar trebui să poată oferi, de asemenea, programe de orientare după sosire persoanelor admise, adaptate la nevoile acestora, pentru a le ghida în ceea ce privește, în special, învățarea limbii statului membru gazdă, educația și accesul pe piața forței de muncă, ținând seama de vulnerabilitățile lor specifice. Statele membre ar trebui să stabilească modalitățile prin care organismele și persoanele interesate, precum autorități locale și persoane care au fost deja admise, ar trebui, în măsura posibilului, să fie implicate în punerea în aplicare a acestor programe.

⁸ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)] și a se introduce numărul, data și referința de publicare în JO a regulamentului respectiv în nota de subsol aferentă.

- (37) Ar trebui descurajată deplasarea secundară a tuturor persoanelor care au fost admise în temeiul prezentului regulament, inclusiv dacă li s-a acordat statut umanitar în temeiul dreptului intern. Statele membre, în cadrul dreptului și al politicii Uniunii, ar trebui să coopereze în mod efectiv și să readmită fără întârzieri nejustificate persoane care au fost admise în conformitate cu prezentul regulament și care au fost găsite într-un stat membru în care nu au drept de ședere.
- (38) Fără a aduce atingere dreptului de a solicita protecție internațională, statele membre pot, în cazul admisiei umanitare, să ajungă la o concluzie privind admisia pe teritoriul lor a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid pe baza unei evaluări inițiale și să îi acorde persoanei respective statut umanitar în temeiul dreptului intern.
- (39) Statutul umanitar în temeiul dreptului intern ar trebui să prevadă drepturi și obligații echivalente cu cele stabilite la articolele 20-26 și 28-35 din Regulamentul (UE) .../...⁺ pentru beneficiarii de protecție subsidiară. Acest statut ar trebui retras numai în cazul apariției unor circumstanțe noi sau al unor probe noi referitoare la eligibilitatea persoanei după luarea deciziei de acordare a statutului.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

- (40) În conformitate cu Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁹+, pentru a se reflecta pe deplin eforturile depuse de fiecare stat membru, numărul de resortisanți ai țărilor terțe admiși de statele membre prin intermediul mecanismelor de relocare sau de admisie umanitară la nivelul Uniunii și la nivel național ar trebui să fie luat în considerare în evaluarea situației generale a Uniunii ca parte a Raportului european anual privind azilul și migrația.
- (41) Dată fiind expertiza UNHCR în ceea ce privește facilitarea diferitelor forme de admisie a persoanelor care au nevoie de protecție internațională din țările terțe în care au fost strămutate în statele membre dispuse să le admită, UNHCR ar trebui să continue să joace un rol important în temeiul cadrului Uniunii. Ar trebui să fie posibil să se invite, pe lângă UNHCR, actori internaționali precum Organizația Internațională pentru Migrație pentru a acorda asistență statelor membre în punerea în aplicare a cadrului Uniunii.

⁹ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație și de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 21/24 [2020/0279(COD)] și a se introduce numărul, data și referința de publicare în JO a regulamentului respectiv în nota de subsol aferentă.

- (42) Ar trebui instituit un comitet la nivel înalt pentru a desfășura consultări cu părțile interesate cu privire la punerea în aplicare a cadrului Uniunii. Comitetul la nivel înalt ar trebui să ofere Comisiei consiliere referitoare la chestiuni legate de punerea în aplicare a cadrului Uniunii, inclusiv în legătură cu un număr de persoane care se recomandă să fie admise și cu regiunile sau țările terțe din care ar trebui să se efectueze admisia, ținând seama de nevoile de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR. Comitetul la nivel înalt ar trebui să poată formula recomandări. Comisia ar trebui să invite statele membre să precizeze, cu titlu facultativ, în cadrul reuniunii comitetului la nivel înalt, detaliile participării lor, inclusiv tipul de admisie și țările din care urmează să aibă loc admisia, precum și contribuțiile lor la numărul total de persoane care urmează să fie admise în temeiul planului Uniunii.
- (43) Eforturile de relocare și de admisie umanitară depuse de statele membre în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie sprijinite printr-o finanțare corespunzătoare din bugetul general al Uniunii. Pentru a se permite o funcționare adecvată și durabilă a cadrului Uniunii, Regulamentul (UE) 2021/1147 ar trebui să fie modificat.
- (44) Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității statelor membre de a adopta sau de a pune în aplicare mecanisme naționale de relocare, de exemplu în situația în care statele membre contribuie cu un număr suplimentar de locuri de admisie la numărul total de persoane care urmează să fie admise în temeiul planului Uniunii.

- (45) Ar trebui să se asigure complementaritatea cu alte inițiative de relocare și de admisie umanitară în curs de derulare în cadrul Uniunii.
- (46) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ar trebui, prin urmare, să fie aplicat în conformitate cu drepturile și principiile respective, în special în ceea ce privește drepturile copilului, dreptul la respectarea vieții de familie, precum și principiul general al nediscriminării.
- (47) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către autoritățile statelor membre în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰.
- (48) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către Agenția pentru Azil în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, precum și cu Regulamentul (UE) 2021/2303 și ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității.

¹⁰ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (49) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume de a institui un cadru al Uniunii, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele cadrului de relocare al Uniunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (50) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (51) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament:

- (a) instituie un cadru de relocare și de admisie umanitară al Uniunii (denumit în continuare „cadrul Uniunii”) pentru admisia resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor pe teritoriul statelor membre cu scopul de a li se oferi, în conformitate cu prezentul regulament:
 - (i) protecție internațională; sau
 - (ii) statut umanitar în temeiul dreptului intern care prevede drepturi și obligații echivalente cu cele stabilite la articolele 20-26 și 28-35 din Regulamentul (UE) .../...⁺ pentru beneficiarii de protecție subsidiară; și
- (b) stabilește norme privind admisia, prin intermediul relocării sau al admisiei umanitare, a resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor pe teritoriul statelor membre, în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

- (2) Prezentul regulament nu creează un drept al resortisanților țărilor terțe sau al apatrizilor de a solicita admisia, ori de a fi admiși, pe teritoriul unui stat membru.
- (3) Prezentul regulament nu le impune statelor membre obligația de a admite un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid.
- (4) Statele membre contribuie la planul de relocare și de admisie umanitară al Uniunii (denumit în continuare „planul Uniunii”) menționat la articolul 8 în mod benevol. Precizările prezentate de statele membre în cadrul Comitetului la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară, instituit în temeiul articolului 11, referitoare la detaliile participării lor, inclusiv tipul de admisie și regiunile sau țările terțe din care urmează să aibă loc admisia, precum și la contribuțiile lor la numărul total de persoane care urmează să fie admise în temeiul planului Uniunii, au caracter facultativ.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „relocare” înseamnă admisia pe teritoriul unui stat membru, în urma unei recomandări din partea înaltului comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru refugiați (UNHCR), a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid, dintr-o țară terță în care persoana respectivă a fost strămutată, care:
 - (a) este eligibil pentru admisie în temeiul articolului 5 alineatul (1);
 - (b) nu intră sub incidența motivelor de refuz prevăzute la articolul 6; și
 - (c) primește protecție internațională în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern și care are acces la o soluție durabilă;
2. „protecție internațională” înseamnă protecție internațională astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) .../...⁺;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

3. „admisie umanitară” înseamnă admisia pe teritoriul unui stat membru, în urma unei recomandări, în cazul în care se solicită de către un stat membru, din partea Agenției Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”), sau din partea altui organism internațional relevant, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid, dintr-o țară terță în care persoana respectivă a fost strămutată cu forța și cel puțin pe baza unei evaluări inițiale, care:
- (a) este eligibil pentru admisie în temeiul articolului 5 alineatul (2);
 - (b) nu intră sub incidența motivelor de refuz prevăzute la articolul 6; și
 - (c) primește protecție internațională în conformitate cu articolul 9 alineatul (17) din prezentul regulament sau statut umanitar în temeiul dreptului intern, care prevede drepturi și obligații echivalente cu cele stabilite la articolele 20-26 și 28-35 din Regulamentul (UE) .../...⁺ pentru beneficiarii de protecție subsidiară;
4. „admisie de urgență” înseamnă admisia prin intermediul relocării sau al admisiei umanitare a persoanelor cu nevoi urgente de protecție juridică sau fizică ori cu nevoi medicale imediate.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

Articolul 3

Cadrul de relocare și de admisie umanitară al Uniunii

Cadrul Uniunii:

- (a) asigură sosirea legală și în condiții de siguranță pe teritoriul unui stat membru a resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor care sunt eligibili pentru a fi admiși și care nu intră sub incidența motivelor de refuz prevăzute de prezentul regulament, cu scopul de a le acorda protecție internațională în conformitate cu prezentul regulament sau statut umanitar în temeiul dreptului intern, astfel cum se menționează la articolul 2 punctul 3 litera (c), și încurajează toate statele membre să își intensifice eforturile în acest scop;
- (b) aduce un aport la sporirea contribuției Uniunii la inițiativele internaționale în materie de relocare și de admisie umanitară, în vederea creșterii numărului total de locuri disponibile pentru relocare și pentru admisie umanitară;
- (c) contribuie la consolidarea parteneriatelor Uniunii cu țările terțe din regiunile în care au fost strămutate un număr mare de persoane care au nevoie de protecție internațională.

Articolul 4

Stabilirea regiunilor sau a țărilor terțe din care urmează să se efectueze relocarea sau admisie umanitară în Uniune

Stabilirea regiunilor sau a țărilor terțe din care se efectuează relocarea sau admisie umanitară în Uniune se bazează în primul rând pe:

- (a) nevoile de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR;
- (b) posibilitățile de îmbunătățire a mediului de protecție și de creștere a spațiului de protecție în țările terțe;
- (c) amploarea și conținutul angajamentelor în materie de relocare sau admisie umanitară asumate de țările terțe cu scopul de a contribui în mod colectiv la satisfacerea nevoilor de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR.

Articolul 5
Eligibilitatea pentru admisie

- (1) În scopul relocării, următorii resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi sunt eligibili pentru admisie, cu condiția suplimentară să se încadreze în cel puțin una din categoriile menționate la alineatul (3) litera (a):
- (a) resortisanții țărilor terțe care, din cauza unei temeri întemeiate de persecuție din motive de rasă, religie, cetățenie, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, în înțelesul definiției de la articolul 10 din Regulamentul (UE) .../...⁺, se află în afara țării lor de cetățenie și care nu pot sau, din cauza acestei temeri, nu doresc să solicite protecția respectivei țări, sau apatrizii care, aflându-se, din aceleași motive, în afara țării în care își aveau reședința obișnuită nu pot sau, din cauza acestei temeri, nu doresc să se întoarcă în respectiva țară; sau
 - (b) resortisanții țărilor terțe care se află în afara țării de cetățenie sau apatrizii care se află în afara țării în care își aveau reședința obișnuită și în privința cărora există motive întemeiate de a crede că, dacă ar fi returnați în țara de origine sau, în cazul apatrizilor, în țara în care își aveau reședința obișnuită, ar fi supuși unui risc real de a suferi vătămări grave în înțelesul definiției de la articolul 15 din Regulamentul (UE) .../...⁺ și care nu pot sau, din cauza acestui risc, nu doresc să solicite protecția țării respective.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

Se consideră că persoanele a căror protecție sau asistență din partea organelor sau a agențiilor ONU, altele decât UNHCR, a încetat din orice motiv, fără ca situația lor să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante adoptate de Adunarea Generală a ONU, îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute în prezentul paragraf.

- (2) În scopul admisiei umanitare, următorii resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi sunt eligibili pentru admisie, cu condiția ca, cel puțin pe baza unei evaluări inițiale, aceștia să se încadreze și în cel puțin una din categoriile menționate la alineatul (3):
- (a) resortisanții țărilor terțe care, din cauza unei temeri bine fondate de persecuție din motive de rasă, religie, naționalitate sau cetățenie, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, în înțelesul definiției de la articolul 10 din Regulamentul (UE) .../...⁺, se află în afara țării de cetățenie și care nu pot sau, din cauza acestei temeri, nu doresc să solicite protecția respectivei țări, sau apatrizii care, aflându-se din aceleași motive în afara țării în care își aveau reședința obișnuită nu pot sau, din cauza acestei temeri, nu doresc să se întoarcă în respectiva țară; sau

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

- (b) resortisanții țărilor terțe care se află în afara țării de cetățenie sau apatrizii care se află în afara țării în care își aveau reședința obișnuită și în privința cărora există motive întemeiate de a crede că, dacă ar fi returnați în țara de origine sau, în cazul apatrizilor, în țara în care își aveau reședința obișnuită, ar fi supuși unui risc real de a suferi vătămări grave în înțelesul definiției de la articolul 15 din Regulamentul (UE) .../...⁺ și care nu pot sau, din cauza acestui risc, nu doresc să solicite protecția țării respective.

Se consideră că persoanele a căror protecție sau asistență din partea organismelor sau a agențiilor ONU, altele decât UNHCR, a încetat din orice motiv, fără ca situația lor să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante adoptate de Adunarea Generală a ONU, îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute în prezentul paragraf.

- (3) Pentru a fi eligibili pentru admisie în temeiul prezentului articol, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid se încadrează în cel puțin una din categoriile următoare:

- (a) persoane vulnerabile, inclusiv:

- (i) femei și fete aflate într-o situație de risc;
- (ii) minori, inclusiv minori neînsoțiți;
- (iii) persoane care au supraviețuit violențelor sau torturii, inclusiv pe criterii de gen sau de orientare sexuală;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

- (iv) persoane care au nevoie de protecție juridică și/sau fizică, inclusiv în ceea ce privește protecția împotriva returnării;
 - (v) persoane cu nevoi medicale, inclusiv atunci când tratamentul vital nu este disponibil în țara în care au fost strămutate cu forță;
 - (vi) persoane cu dizabilități;
 - (vii) persoane care nu dispun de o soluție alternativă durabilă previzibilă, în special cele care se află într-o situație în care statutul de refugiat se prelungește;
- (b) în cazul admisiei umanitare, membrii de familie, astfel cum sunt menționați la alineatul (4), ai resortisanților țărilor terțe sau ai apatrizilor cu ședere legală într-un stat membru ori ai cetățenilor Uniunii.
- (4) Pentru a asigura unitatea familiei, sunt de asemenea eligibili pentru admisie următorii membri de familie ai resortisanților țărilor terțe sau ai apatrizilor care urmează să fie admiși:
- (a) soții sau partenerii necăsătoriți dintr-o relație stabilă, dacă dreptul sau practica statului membru în cauză tratează în mod comparabil cuplurile necăsătorite și cele căsătorite în temeiul dreptului său privind resortisanții țărilor terțe sau apatrizii;

- (b) copiii minori, cu condiția să nu fie căsătoriți și indiferent dacă sunt născuți în cadrul ori în afara căsătoriei sau dacă sunt adoptați sau recunoscuți în conformitate cu definițiile din dreptul intern;
- (c) tatăl, mama sau un alt adult răspunzător de un minor necăsătorit, fie în temeiul dreptului statului membru în cauză, fie în temeiul practicii din acesta;
- (d) fratele (frații) sau sora (surorile);
- (e) resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care sunt dependenți de copilul lor, de părintele lor sau de un alt membru de familie pentru asistență din următoarele motive: stare de graviditate, copil nou-născut, boală psihică sau fizică gravă, dizabilitate gravă sau bătrânețe, cu condiția ca legăturile de familie să fi existat în țara de origine, ca copilul, părintele sau alt membru de familie să fie în măsură să aibă grijă de persoana dependentă și ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

La aplicarea prezentului alineat, statele membre țin seama în mod corespunzător de interesul superior al copilului. În cazul în care resortisantul țării terțe sau apatridul este un minor căsătorit, dar neînsoțit de soțul sau soția sa, se poate considera că interesul superior al minorului este ca acesta să rămână cu familia sa inițială.

Articolul 6
Motive de refuz al admisiei

- (1) Următorilor resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi le este refuzată admisia în temeiul prezentului regulament:
- (a) persoanele despre care autoritățile competente ale țării în care și-au stabilit reședința consideră că beneficiază de drepturile și obligațiile aferente deținerii cetățeniei respectivei țări sau drepturi și obligații echivalente acestora;
 - (b) persoanele în privința cărora există motive rezonabile să se creadă că:
 - (i) au comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;
 - (ii) au comis o infracțiune gravă;
 - (iii) s-au făcut vinovate de acte contrare scopurilor și principiilor ONU prevăzute în preambulul Cartei Organizației Națiunilor Unite și la articolele 1 și 2 din aceasta;
 - (c) persoane în privința cărora există motive rezonabile să se considere că reprezintă un pericol pentru comunitate, pentru ordinea publică, pentru securitate sau pentru sănătatea publică a statului membru care examinează dosarul de admisie;

- (d) persoanele în legătură cu care s-a emis o alertă în Sistemul de informații Schengen sau în baza de date națională a unui stat membru în scopul de a i se refuza intrarea;
- (e) persoanele cărora li s-a acordat protecție internațională de către statele membre sau statut umanitar în temeiul dreptului intern, în înțelesul definiției de la articolul 2 punctul 3 litera (c);
- (f) persoanele cărora un stat membru, în cursul celor trei ani anteriori admisiei, le-a refuzat admisia în temeiul literei (c) sau (d) de la prezentul paragraf.

Litera (b) de la primul paragraf se aplică și persoanelor care instigă sau care participă în orice alt fel la comiterea infracțiunilor sau a actelor menționate la respectiva literă.

- (2) Următorilor resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi le poate fi refuzată admisia:
 - (a) persoane care, în cursul celor trei ani anteriori admisiei, nu și-au dat sau și-au retras consimțământul de a fi admise într-un anumit stat membru, astfel cum se menționează la articolul 7, cu condiția să fi fost informate de consecințele acestei retrageri în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) litera (b);
 - (b) persoane care au comis una sau mai multe infracțiuni care nu intră în domeniul de aplicare al alineatului (1) primul paragraf litera (b) și care ar fi pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin un an de închisoare dacă ar fi fost comise în statul membru care examinează dosarul de admisie, cu excepția cazului în care urmărirea penală sau pedeapsa s-ar fi prescris sau, în cazul condamnării pentru o astfel de infracțiune, dacă o semnalare legată de respectiva condamnare ar fi fost eliminată din cazierul penal național, conform dreptului statului membru care examinează dosarul de admisie;

- (c) persoane care refuză să participe la programul de orientare anterior plecării menționat la articolul 9 alineatul (22);
 - (d) persoane în legătură cu care un stat membru nu poate oferi sprijinul adecvat de care au nevoie acestea, dată fiind vulnerabilitatea lor.
- (3) Motivele prevăzute în prezentul articol se aplică cu condiția punerii în aplicare a acestora astfel încât să nu constituie o discriminare pe motive cum ar fi cele legate de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau orice alt gen de opinii, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală.

Articolul 7
Consimțământ

- (1) Procedura de admisie prevăzută la articolul 9 se aplică resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor care și-au dat consimțământul de a fi admiși și care nu și-au retras ulterior consimțământul, inclusiv prin refuzarea admisiei într-un anumit stat membru.

- (2) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid nu furnizează datele sau informațiile disponibile esențiale pentru desfășurarea procedurii prevăzute la articolul 9 alineatul (3) sau nu participă la interviul personal prevăzut la articolul 9 alineatul (6), se poate considera că persoana respectivă și-a retras implicit consimțământul de a fi admisă, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, cu excepția cazului în care persoana în cauză nu a fost informată în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), respectă obligațiile într-un termen rezonabil sau poate demonstra că nefurnizarea de date sau informații sau neparticiparea la interviul personal s-a datorat unor circumstanțe independente de voința persoanei respective.

Articolul 8

Planul de relocare și de admisie umanitară al Uniunii

- (1) Pe baza unei propuneri a Comisiei, Consiliul adoptă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un plan bienal de relocare și de admisie umanitară al Uniunii (denumit în continuare „planul Uniunii”) în anul anterior perioadei de doi ani în care urmează să fie pus în aplicare.

Comisia informează fără întârziere Parlamentul European despre propunerea de proiect de plan al Uniunii, iar Consiliul informează periodic Parlamentul European despre progresele înregistrate cu privire la adoptarea planului Uniunii.

Consiliul informează fără întârziere Parlamentul European și Comisia despre proiectul final de plan al Uniunii. Consiliul transmite fără întârziere Parlamentului European planul Uniunii, după adoptarea acestuia.

- (2) Atunci când pun în aplicare prezentul articol, Consiliul și Comisia țin seama în mod corespunzător de rezultatul reuniunilor Comitetului la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară instituit în temeiul articolului 11 și de nevoile de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR.
- (3) Planul Uniunii include:
- (a) numărul total al persoanelor care urmează să fie admise pe teritoriul statelor membre, precizând, respectiv, proporția persoanelor care urmează să facă obiectul relocării, al admisiei umanitare și al admisiei de urgență, proporția persoanelor care fac obiectul relocării reprezentând nu mai puțin de aproximativ 60 % din numărul total al persoanelor care urmează să fie admise;
 - (b) detalii despre participarea statelor membre și contribuțiile acestora la numărul total de persoane care urmează să fie admise, precum și proporția persoanelor care urmează să facă obiectul relocării, al admisiei umanitare și al admisiei de urgență în conformitate cu litera (a) de la prezentul alineat, respectând pe deplin precizările statelor membre din cadrul Comitetului la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară instituit în temeiul articolului 11;
 - (c) precizarea regiunilor sau a țărilor terțe din care urmează să se efectueze relocarea sau admisia umanitară în temeiul articolului 4;

- (4) Planul Uniunii poate include, dacă este necesar:
- (a) o descriere a grupului specific sau a grupurilor specifice de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi cărora li se aplică planul Uniunii;
 - (b) acorduri de coordonare locală și acorduri de cooperare practică între statele membre, susținute de Agenția pentru Azil în conformitate cu articolul 10, și cu țări terțe, cu UNHCR sau cu alți parteneri relevanți.
- (5) Admisia de urgență se aplică oricare ar fi regiunile sau țările terțe din care urmează să se efectueze relocarea sau admisia umanitară.
- (6) Atunci când circumstanțe noi, precum o criză umanitară neprevăzută în afara regiunilor sau a țărilor terțe menționate în planul Uniunii, impun acest lucru, Consiliul modifică planul Uniunii după caz, la propunerea Comisiei, de exemplu, prin adăugarea de regiuni sau țări terțe din care urmează să se efectueze admisia în temeiul articolului 4.

Articolul 9

Procedura de admisie

- (1) În cazul relocării, statele membre solicită UNHCR să le recomande resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi, în scopul punerii în aplicare a planului Uniunii.

În cazul admisiei umanitare, statele membre pot solicita Agenției pentru Azil, UNHCR sau altui organism internațional relevant să le recomande resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi, în scopul punerii în aplicare a planului Uniunii.

- (2) Un stat membru evaluează dacă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid, astfel cum se menționează la alineatul (1), se încadrează în domeniul de aplicare al planului Uniunii.

Statele membre pot acorda prioritate unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid care:

- (a) are legături de familie cu resortisanți ai țărilor terțe sau cu apatrizi aflați în situație de ședere legală într-un stat membru sau cu cetățeni ai Uniunii;
 - (b) a făcut dovada unor legături sociale sau a altor caracteristici care le pot facilita integrarea în statul membru care derulează o procedură de admisie, inclusiv competențe lingvistice adecvate sau o ședere anterioară în respectivul stat membru;
 - (c) are nevoi speciale de protecție sau prezintă vulnerabilități.
- (3) După identificarea unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid care intră în domeniul de aplicare al planului Uniunii și în legătură cu care intenționează să desfășoare o procedură de admisie, un stat membru înregistrează următoarele informații cu privire la persoana respectivă:
- (a) numele resortisantului unei țări terțe sau al apatridului, data nașterii, sexul și cetățenia;

- (b) tipul și numărul oricărui document de identitate sau de călătorie al resortisantului țării terțe sau al apatridului; și
- (c) data înregistrării și locul înregistrării și autoritatea care a efectuat înregistrarea.

Date suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a alineatelor (6) și (9) pot fi colectate la momentul înregistrării.

- (4) Statele membre informează resortisanții țărilor terțe sau apatrizii în legătură cu care derulează o procedură de admisie despre:
 - (a) obiectivele și diferitele etape ale procedurii de admisie;
 - (b) consecințele retragerii consimțământului, astfel cum se menționează la articolul 7, și ale refuzului de a participa la un program de orientare anterior plecării, astfel cum se menționează la alineatul (22) de la prezentul articol.
- (5) Statele membre le comunică resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor în legătură cu care derulează o procedură de admisie, în momentul în care sunt colectate date cu caracter personal, în scris și, dacă este necesar, oral, informațiile pe care aceștia trebuie să le furnizeze în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679. Respectivile informații sunt furnizate într-o formă concisă, transparentă, inteligibilă și ușor accesibilă, folosind un limbaj clar și simplu, adaptat nevoilor minorilor sau ale persoanelor cu nevoi specifice și într-o limbă înțeleasă sau despre care se poate presupune în mod rezonabil că este înțeleasă de către resortisanții țărilor terțe sau apatrizi.

- (6) Statele membre evaluează dacă resortisanții țărilor terțe sau apatrizii în legătură cu care derulează procedura de admisie îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 5 și dacă nu intră sub incidența motivelor de refuz prevăzute la articolul 6.

Statele membre efectuează această evaluare mai ales pe baza documentelor doveditoare, inclusiv, după caz, a informațiilor de la UNHCR cu privire la îndeplinirea de către resortisanții țărilor terțe sau de către apatrizi a condițiilor necesare pentru a beneficia de statutul de refugiat, pe baza unui interviu personal sau a unei combinații a celor două metode.

- (7) În cazul relocării, statele membre solicită ca UNHCR să efectueze o evaluare completă dacă resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care fac obiectul unei proceduri de admisie:
- (a) se încadrează în domeniul de aplicare al planului Uniunii;
 - (b) se încadrează în una dintre categoriile de vulnerabilitate prevăzute la articolul 5 alineatul (3) litera (a) sau au legături de familie în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), motivând această evaluare;
 - (c) îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de statutul de refugiat în înțelesul articolului 1 din Convenția de la Geneva.

Statele membre pot solicita să se ia în considerare criteriile stabilite la alineatul (2) al doilea paragraf.

(8) În cazul admisiei umanitare, statele membre pot solicita ca UNHCR să evalueze dacă resortisanții țărilor terțe sau apatrizii recomandați de către UNHCR:

- (a) îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de statutul de refugiat în înțelesul articolului 1 din Convenția de la Geneva;
- (b) se încadrează în una dintre categoriile de vulnerabilitate prevăzute la articolul 5 alineatul (3) litera (a) sau au legături de familie în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) litera (b).

Statele membre pot solicita să se ia în considerare criteriile stabilite la alineatul (2) al doilea paragraf.

(9) Statele membre ajung la o concluzie cu privire la admisia resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor pe baza evaluării menționate la alineatul (6) cât mai curând posibil și nu mai târziu de șapte luni de la înregistrarea acestora. Statele membre pot prelungi termenul respectiv cu o perioadă de maximum trei luni în cazul în care se întâmpină probleme complexe de fapt sau de drept.

(10) În cazul unei admitii de urgență, statele membre ajung la o concluzie cât mai curând posibil și depun eforturi pentru a ajunge la o concluzie nu mai târziu de o lună de la data înregistrării.

- (11) Statele membre întrerup o procedură de admisie în care resortisanții țărilor terțe sau apatrizii și-au retras consimțământul astfel cum se menționează la articolul 7.

Un stat membru poate întrerupe o procedură de admisie în următoarele situații:

- (a) în cazul în care a ajuns la concluzia că numărul total de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi admiși depășește contribuția sa prevăzută în planul Uniunii;
- (b) în cazul în care a ajuns la concluzia să acorde prioritate resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf litera (c);
- (c) în cazul în care a ajuns la concluzia că nu poate respecta termenele menționate la alineatul (9) din motive independente de voința sa.

Sub rezerva capitolului V din Regulamentul (UE) 2016/679, motivul care stă la baza întreruperii se comunică UNHCR în cazul în care este necesar pentru a permite UNHCR să își îndeplinească atribuțiile referitoare la recomandarea unor resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi către alte state membre sau către țări terțe în conformitate cu prezentul regulament sau cu mandatul său, cu excepția cazului în care există motive imperative de interes public de a nu proceda astfel.

- (12) Statele membre stochează datele persoanelor cărora le acordă protecție internațională sau statut umanitar în temeiul dreptului intern în conformitate cu prezentul regulament timp de cinci ani de la data înregistrării.. În cazul persoanelor cărora li s-a refuzat admisia pe baza oricăruia dintre motivele menționate la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (f), aceste date se stochează pe o perioadă de trei ani de la data la care s-a ajuns la o concluzie negativă privind admisia.

La expirarea perioadei aplicabile, statele membre șterg datele. Statele membre șterg datele referitoare la o persoană care a dobândit cetățenia oricărui stat membru înainte de expirarea perioadei respective, de îndată ce iau cunoștință de faptul că persoana în cauză a dobândit cetățenia respectivă.

În cazul în care un stat membru întrerupe o procedură de admisie în temeiul alineatului (11) primul paragraf, statul membru stochează datele referitoare la persoana în cauză pe o perioadă de trei ani de la data întreruperii. În cazul în care un stat membru întrerupe o procedură de admisie în temeiul alineatului (11) al doilea paragraf, statul membru șterge datele referitoare la persoana în cauză la data întreruperii.

- (13) Dacă concluzia statului membru în temeiul alineatului (9) este negativă, nu are loc admisia resortisantului țării terțe sau a apatridului în statul membru respectiv.

Sub rezerva capitolului V din Regulamentul (UE) 2016/679, motivul care stă la baza concluziei negative se comunică UNHCR în cazul în care este necesar pentru a permite UNHCR să își îndeplinească atribuțiile referitoare la recomandarea unor resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi către alte state membre sau către țări terțe în conformitate cu prezentul regulament sau cu mandatul său, cu excepția cazului în care există motive imperative de interes public de a nu proceda astfel.

Orice stat membru care a ajuns la o concluzie negativă, astfel cum se menționează la primul paragraf, poate solicita să fie consultat de un alt stat membru în timpul examinării dosarului de admisie de către celălalt stat membru.

- (14) În cazul în care concluzia unui stat membru în temeiul alineatului (9) este pozitivă, alineatele (15)-(22) se aplică înainte sau după intrarea persoanei în cauză pe teritoriul său.
- (15) În temeiul alineatului (14) de la prezentul articol, un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, ia o decizie de acordare a statutului de refugiat în cazul în care resortisantul țării terțe sau apatridul în cauză îndeplinește condițiile pentru a beneficia de statutul de refugiat, sau statutul conferit prin protecție subsidiară în cazul în care resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv este eligibil pentru a beneficia de protecție subsidiară.

O astfel de decizie are același efect ca și decizia de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară, astfel cum se menționează la articolul 13 sau 18 din Regulamentul (UE) .../...⁺, după ce persoana în cauză a intrat pe teritoriul unui stat membru.

Statele membre pot elibera permise de ședere permanente sau cu durată de valabilitate nelimitată în condiții mai favorabile în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2003/109/CE a Consiliului¹².

- (16) În temeiul alineatului (14) de la prezentul articol, un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, ia o decizie de a elibera un permis de ședere în cazul unui membru de familie al resortisantului unei țări terțe sau al apatridului în cauză, în temeiul articolului 5 alineatul (4), care nu îndeplinește în mod individual condițiile pentru protecție internațională.

O astfel de decizie are același efect ca și o decizie de eliberare a unui permis de ședere astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (UE) .../...⁺, după ce persoana în cauză a intrat pe teritoriul unui stat membru.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

¹² Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

- (17) În temeiul alineatului (14) de la prezentul articol, un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, poate, în cazul admisiei umanitare, să acorde protecție internațională sau, fără a aduce atingere dreptului de a solicita protecție internațională, statut umanitar în temeiul dreptului intern care prevede drepturi și obligații echivalente celor prevăzute la articolele 20-26 și 28-35 din Regulamentul (UE) .../...⁺ pentru beneficiarii de protecție subsidiară.

Această decizie produce efecte după ce persoana în cauză a intrat pe teritoriul statului membru.

- (18) În temeiul alineatului (14) de la prezentul articol, un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, ia o decizie de a elibera un permis de ședere în cazul unui membru de familie al resortisantului unei țări terțe sau al apatridului în cauză, în temeiul articolului 5 alineatul (4), care nu îndeplinește în mod individual condițiile pentru protecție internațională sau pentru statut umanitar în temeiul dreptului intern, astfel cum se menționează la articolul 2 punctul 3 litera (c).

O astfel de decizie are același efect ca și o decizie de eliberare a unui permis de ședere astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (UE) .../...⁺, după ce persoana în cauză a intrat pe teritoriul unui stat membru.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 70/23 [2016/0223(COD)].

- (19) În temeiul alineatului (14) de la prezentul articol, un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, sau partenerul relevant care acționează în numele statului membru în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) notifică resortisanții țărilor terțe sau apatrizii în cauză cu privire la orice decizie în temeiul alineatelor (15) și (17) de la prezentul articol.

În cazul în care o astfel de decizie a fost luată înainte ca persoana în cauză să intre pe teritoriul statului membru, notificarea în cauză poate avea loc după o astfel de intrare.

- (20) În temeiul alineatului (14), un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, depune toate eforturile pentru a asigura intrarea pe teritoriul său cât mai curând posibil și nu mai târziu de 12 luni de la data concluziei.

În cazul unei admitii de urgență, statul membru asigură transferul rapid al resortisantului unei țări terțe sau al apatridului după data concluziei pozitive în temeiul alineatului (9).

- (21) În temeiul alineatului (14), un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, se oferă, dacă este cazul, să organizeze călătoria, inclusiv controalele medicale pentru a se stabili dacă persoana este aptă pentru călătorie și asigură transferul gratuit către propriul teritoriu, inclusiv, dacă este cazul, facilitarea procedurilor de ieșire din țara terță din care este admis resortisantul țării terțe sau apatridul în cauză.

În cazul în care un stat membru organizează călătorii în temeiul primului paragraf, acesta ține seama de nevoile specifice ale persoanelor în cauză în ceea ce privește eventualele vulnerabilități ale acestora.

- (22) În temeiul alineatului (14), un stat membru, astfel cum se menționează la alineatul respectiv, oferă, atunci când este posibil, resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor în cauză un program de orientare anterior plecării, care trebuie să fie gratuit și ușor accesibil și poate include informații despre drepturile și obligațiile lor, despre cursuri de limbă și despre situația socială, culturală și politică din statul membru.

În cazul în care nu este fezabil să se furnizeze astfel de programe de orientare, statele membre furnizează cel puțin informații cu privire la drepturile și obligațiile lor față de resortisanții țărilor terțe sau apatrizi.

- (23) Datele cu caracter personal prelucrate de un stat membru în temeiul prezentului articol nu se transferă și nici nu se pun la dispoziția unei țări terțe, unui organism internațional sau unei entități private stabilite în Uniune ori într-o țară terță în alte situații decât cele prevăzute la prezentul articol.

- (24) Statele membre transmit datele persoanelor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului¹³⁺.
- (25) În toate etapele procedurii, statele membre nu discriminează persoanele din motive legate de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau orice alt gen de opinii, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală.

¹³ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficiente a Regulamentelor (UE) .../... și (UE) .../... ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării resortisanților din țări terțe și a apatrizilor în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 15/24 [2016/0132(COD)] și a se introduce numărul, data și referința JO aferente respectivului regulament în nota de subsol.

Articolul 10
Cooperare operațională

- (1) Pentru a facilita punerea în aplicare a planului Uniunii, statele membre desemnează puncte naționale de contact și pot decide să numească ofițeri de legătură în țări terțe.
- (2) Agenția pentru Azil poate sprijini statele membre la cererea acestora în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament sau în cazul în care acest lucru este prevăzut într-un plan al Uniunii în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) litera (b) din prezentul regulament. Acest sprijin poate include coordonarea cooperării tehnice dintre statele membre, acordarea de asistență acestora în punerea în aplicare a planului Uniunii, formarea personalului care derulează proceduri de admisie, furnizarea de informații resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor astfel cum se menționează la articolul 9 alineatele (4), (5) și (25) din prezentul regulament, facilitarea utilizării în comun a infrastructurii și sprijinirea statelor membre în cooperarea cu țările terțe în scopul derulării procedurilor de admisie în temeiul Regulamentului (UE) 2021/2303.

Agenția pentru Azil poate coordona, de asemenea, schimbul de bune practici între statele membre în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament și integrarea persoanelor relocate în societatea țării-gazdă.

- (3) Pentru a pune în aplicare planul Uniunii și, în special, pentru a le notifica resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor decizia luată de statele membre în conformitate cu articolul 9 alineatele (15) și (17) și pentru derularea programelor de orientare anterioare plecării, pentru efectuarea controalelor medicale în urma cărora se stabilește dacă persoanele sunt apte pentru călătorie, pentru organizarea călătoriei și pentru alte aranjamente de ordin practic, statele membre pot primi sprijin din partea partenerilor relevanți la cererea statului membru sau în conformitate cu acordurile de coordonare locală și de cooperare practică pentru un plan al Uniunii stabilite în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) litera (b).

Articolul 11

Comitetul la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară

- (1) Se instituie Comitetul la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară (denumit în continuare „comitetul la nivel înalt”). Acesta este alcătuit din reprezentanți ai Parlamentului European, ai Consiliului, ai Comisiei și ai statelor membre.

Agenția pentru Azil, UNHCR și Organizația Internațională pentru Migrație sunt invitate să participe la reuniunile comitetului la nivel înalt.

Alte organizații relevante, inclusiv organizațiile societății civile, pot fi invitate să ia parte la reuniunile comitetului la nivel înalt în domeniile lor de specialitate.

Sunt invitați să ia parte la reuniunile comitetului la nivel înalt reprezentanții Islandei, Liechtensteinului, Norvegiei și Elveției, în cazul în care aceste state și-au exprimat intenția de a fi asociate la punerea în aplicare a planului Uniunii.

- (2) Comitetul la nivel înalt este prezidat de Comisie. Comitetul se reunește cel puțin o dată pe an și ori de câte ori este necesar, la cererea Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a Parlamentului European.
- (3) Comitetul la nivel înalt oferă Comisiei consiliere referitoare la chestiuni legate de punerea în aplicare a cadrului Uniunii, inclusiv în legătură cu un număr de persoane care se recomandă să fie admise și cu regiunile sau țările terțe din care urmează să se efectueze admitia, ținând seama de nevoile de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR. Acesta poate face recomandări.

Comisia publică procesele-verbale ale reuniunilor comitetului la nivel înalt, cu excepția cazului în care o astfel de publicare ar submina protecția oricărui interes public sau privat, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴.

- (4) Comisia consultă comitetul la nivel înalt și ține seama de rezultatele reuniunilor comitetului la nivel înalt în ceea ce privește aspectele legate de punerea în aplicare a cadrului Uniunii.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

- (5) Pe baza rezultatului reuniunilor comitetului la nivel înalt în temeiul prezentului articol, Comisia invită statele membre să precizeze detaliile despre participarea și despre contribuția lor, în mod benevol, la numărul total de persoane care urmează să fie admise, inclusiv tipul de admisie și regiunile sau țările din care se efectuează admisia, în conformitate cu articolele 4 și 8.
- (6) Din proprie inițiativă sau ca urmare a recomandării făcute de unul sau mai multe state membre sau de Parlamentul European, Comisia convoacă o reuniune a comitetului la nivel înalt în vederea discutării unei posibile admitii a persoanelor în temeiul articolului 8 alineatul (6), pentru a răspunde unor circumstanțe noi, cum ar fi o criză umanitară neprevăzută în regiunile sau țările terțe care nu sunt incluse în planul Uniunii.
- (7) Dacă este necesar, comitetul la nivel înalt își poate stabili un regulament de procedură.

Articolul 12

Asocierea cu Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția

Islanda, Liechtensteinul, Norvegia și Elveția sunt invitate să se asocieze la punerea în aplicare a planului Uniunii. O astfel de asociere ține seama în mod corespunzător de prezentul regulament, în special în ceea ce privește procedura prevăzută la articolul 9 și drepturile și obligațiile persoanelor admise.

Articolul 13
Sprijin financiar

Sprijinul financiar acordat statelor membre pentru relocare și admisie umanitară este pus în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/1147.

Articolul 14
Modificarea Regulamentului (UE) 2021/1147

Regulamentul (UE) 2021/1147 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. «admisie umanitară» înseamnă admisie umanitară astfel cum este definită la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului^{*,+};

* Regulamentului (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147 (JO L, ..., ELI: ...).”;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 18/24 [2016/0225(COD)] și a se introduce numărul, data și referința JO pentru regulamentul respectiv în nota de subsol aferentă.

(b) punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. «relocare» înseamnă relocare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) .../...⁺”;

2. La articolul 19, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre primesc, în plus față de alocarea care le revine în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, suma de 10 000 EUR pentru fiecare persoană admisă prin relocare în temeiul cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii instituit prin Regulamentul (UE) .../...⁺.

(2) Statele membre primesc, în plus față de alocarea care le revine în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, suma de 6 000 EUR pentru fiecare persoană admisă prin admisie umanitară în temeiul cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺ sau admisă în cadrul unui mecanism național de relocare.

(3) Quantumul menționat la alineatul (2) se majorează la 8 000 EUR pentru fiecare persoană admisă prin admisie umanitară sau admisă în cadrul unui mecanism național de relocare care face parte din unul sau mai multe dintre următoarele grupuri vulnerabile:

(a) femeii și fete aflate într-o situație de risc;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 18/24 [2016/0225(COD)].

- (b) minori neînsoțiți;
- (c) persoane care au nevoie de îngrijire medicală care poate fi acordată numai prin admisie umanitară;
- (d) persoane care au nevoie de admisie umanitară ca urmare a nevoii de protecție juridică sau fizică, inclusiv victimele violenței sau torturii.”

Articolul 15

Evaluare și revizuire

- (1) Până la ... [patru ani după data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament, inclusiv a articolului 9 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b), precum și privind contribuțiile statelor membre la punerea în aplicare a planului Uniunii, în conformitate cu articolul 8, și măsurile luate de toate statele membre pentru a-și intensifica eforturile în privința relocării și a admisie umane, astfel încât să contribuie în mod semnificativ la satisfacerea nevoilor de relocare la nivel mondial. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri pentru atingerea acestui obiectiv.
- (2) Statele membre furnizează Comisiei și Agenției pentru Azil informațiile necesare pentru întocmirea de către Comisie a raportului său în scopul alineatului (1).

- (3) Pe baza unei propuneri a Comisiei, Parlamentul European și Consiliul reexaminează prezentul regulament în termen de doi ani de la prezentarea raportului Comisiei în temeiul alineatului (1), ținând seama de conținutul raportului respectiv.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Articolul 9 alineatul (24) se aplică de la ... [data la care articolul 18 din Regulamentul (UE) .../...⁺ devine aplicabil].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 15/24 [2016/0132(COD)].